

LISTEK.

Čestitim gg. naročnikom prihaja prva letošnja številka »Ljubljanskega Zvona« kasno v roke; tiskarna mu je namreč omislila *nove črke*, ki so pa tako pozno dospéle v Ljubljano, da se je list začel zlagati še le 2. t. m. Naj nam č. gg. naročniki blagovoljno oprosté to neprijetno zamudo. Razven novih črk — in še te so nam takoj s početka naredile obilo sitnosti in preglavice — ostane pri »Ljubljanskem Zvonu« vse pri starem. Nečemo posnemati tistih listov, ki vsakega pol leta menjávajo svoje programe in svoje »glave« ter v začetku in konec leta naročnikom svojim obétajo zlate gradove. Mi imamo samo jedno željo, to namreč, da bi bili Slovenci tudi odslej z »Ljubljanskim Zvonom« zadovoljni tako, kakor so bili doslej. Ne želimo biti niti *jedini*, niti *enajlepši* list slovenski, pač pa bi nas veselilo, ko bi mogli Slovenci reči, da je »Ljubljanski Zvon« v naših malenkostnih in malostnih razmerah *znajboljši* leposlovni list slovenski. To pa ni zavisno od uredništva samega, ampak nekoliko od gg. sotrudnikov, nekoliko od gg. naročnikov. Vse tiste gg. pisatelje in naročnike, ki mislijo, da je Slovincem treba *dobrega* leposlovnega lista, prosimo tedaj prijazno, naj nas blagoizvolijo podpirati vsak po svoji moči tudi v novem letu, da nam bode možno zvrševati težavno, a *lepo nalogo* svojo: vsestranski razvoj *lepe* knjige slovenske!

Nove knjige slovenske. — »Popotnikov« koledar za slovenske učitelje. 1887. Sestavlil in založil Miha J. Nerat, nadučitelj in »Popotnikov« urednik v Mariboru. Tiskarna sv. Cirila. Cena po pošti 1 gld. 25 kr. — S to jako priročno in pregledno sestavljeno knjižico je g. Nerat podal Slovincem vse, kar more zanimati ljudskega učitelja in šolskega prijatelja; kajti knjižica obseza popolni imenik vseh šolskih oblastev po Slovenskem od naučnega ministerstva pričenši pa doli do zadnjega okrajnega šolskega sveta; nadalje natančni šematizem vseh učiteljišč, ljudskih šol raznih vrst, kakor tudi vsega učiteljskega osebja po vseh slovenskih deželah, tako da čitamo v šematizmu preko 1.800 učiteljskih imen. Pri vsaki šoli je navedena učiteljska plača, učni jezik, zadnja pošta in ime, rojstveni kraj in starost dotičnega učitelja. Vrhu tega nam koledar kaže v posebni tabeli pregled o plačah ljudskega učiteljstva po Avstrijskem in obseza poleg navadnih koledarskih stvari tudi prostor za katalog in razne beležke. Močno je ustregel s tem koledarjem g. Nerat vsem, ki se zanimajo za naše šolstvo in imajo kaj opravka z njim. Zatorej želimo, da bi imel »Popotnikov« koledar prav dober uspeh in da bi se izplačal g. izdavatelju trud, katerega izvestno ni imel malo, da je nabral toliko in tako zanimivih podatkov. —

— Josipa Jurčiča zbrani spisi. VI. zvezek: Pripovedni spisi. Založila in na svetlo dala »Narodna Tiskarna« Uredil Fr. Levec. V Ljubljani 1886, 8, 261 str. — Cena 60 kr. Po dolgem, skoraj jednoletnem presledku je prišel spet nov zvezek Jurčičevih zbranih spisov na svetlo! Obseza nastopne pripovedne spise: I. »Sosedov sin«, ki je bil prvič natisnen v Stritar-Jurčičevi »Mladiki« l. 1868. — II. »Moč in pravica« iz dunajskega »Zvona« leta 1870. — III. »Telečja pečenka«. Obraz iz našega mestnega življenja. Natisnena je bila l. 1872. v »Slovenskem Narodu«. — IV. »Bojim se te«. Zgodovinska povest (»Zvon«, 1876.) — V. »Ponarejani bankovci«. Povest iz domačega življenja. (»Slov. večernice« l. 1880.) — VII. »Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel«. (Koledar »Družbe sv. Mohorja« 1880.) — VII. »Črta iz življenja političnega agitatorja« (iz »Slovenskega Naroda« l. 1868.) — Od tega, kako se bode prodajal VI. zvezek, je zavisno, kedaj pride na svetlo prihodnja *sedma* knjiga Jurčičevih spisov.

— *Priče božjega bitja* ali slučaji, ki niso slučaji. Po dr. Kellerji z dovoljenjem poslovenil J. B. I. zvezek. Tisk Blaznikovih naslednikov v Ljubljani 1886. 12, 76 str. Knjižica ta obseza 44 dogodeb. Ker je pisana v lepi poljudni slovenščini in je lična v vsakem oziru, priporočamo jo vsem prijateljem nabožnega berila. Cena ji je 25 kr., s pošto 5 kr. več. Dobiva se pri založniku Dragotinu Hribarji, v Ljubljani na Bregu št. 10, pri Blazniku in v Katoliški bukvarni.

— Janez Giontini v Ljubljani je znano Malavašičevo povest »*Erazem Predjamski*« izdal nedavno v četrtem natisku. Cena ji je 20 kr. Lepi vspeh, kakešnega je Giontini dosegel z imenovano Malavašičevo knjižico, moral bi biti našim pisateljem kažipot, kakšne domovinske predmete jim je obravnavati v povestih, namenjenih preprostemu narodu.

Kersnikove povesti. Mislimo, da nam ne bode nihče ugovarjal, ako rečemo, da ga ni boljšega in bolj priljubljenega pripovedovalca v Slovencih, nego je Janko Kersnik. Nihče izmed mlajših naših pripovedovalcev ne zna povesti tako lepo osnovati, tako zanimivo zamotati, mično razviti in harmonično završiti, kakor on. Ljudje, kateri nastopajo v njegovih povestih, to so pravi ljudje, a ne presiljene marionete ali sentimentalni izrodki puste domišljije. Prizori, katere nam riše Kersnik, zajeti so iz resničnega življenja, dejanje se razvija psihološki brez skokov in pretiranosti in karakteristika delujočih oseb je do pičice popolna. Njegovi Medeni in Koreni živé po vseh slovenskih trgih in mestih; politične uradnike, kakeršen je pl. Ruda, pozna vsak izmed nas; njegovi Hrasti in Boleti so stari naši znanci. Kdo še ni videl davkarskega adjunkta Josipa Megle ali sodnikov Petra in Majarona? Kdo še ni srečal v svojem življenji koketne Elze, ali ljubeznive Boletove Milice, modrega gospoda Janeza ali ognjevitega kaplana Antona? To so vam ljudje, po katerih žilah teče rudeča kri, katerim bije v prsih človeško srce; to vam niso smešni nestvori fantastičnih pisateljev, ki nam duhovitost svojo kažejo s tem, da nam razgrinjajo neverjetne prizore in rišejo ljudi, katerim se po žilah pretaka — črnilo, a ne kri! Veseli nas, da so Kersnikove povesti našle priznanja tudi zunaj naše domovine. Njegov »Cyclamen«, njegov »Ponkrčev oče« in njegova »Rojenica« so preloženi že na nemški jezik; »Rojenica« in »Ponkrčev oče« izšla sta tudi v češkem prevodu. Zlasti pa ugajajo Kersnikove povesti našim bratom Srbam. Tako n. pr. so izšli Kersnikovi »Luterski ljudje« že leta 1884. v srbski »Narodni biblioteki« bratov Jovanovičev. — »Stražilovo«, najboljši in najskrbneje uredovani leposlovni list srbski, priobčil je lani Kersnikovo sliko iz domačega življenja »Mačkova očeta« in povest »Mohoričev Tone«. Oba ta dva Kersnikova spisa sta zajedno izšla na srbski jezik preložena tudi v leposlovnem listu »Bosenska Vila«, ki izhaja v Sarajevu. Baš te dni pa smo dobili pismo od srbskega književnika, da letos izide v »Stražilovu« Kersnikova povest »Agitator«. Čestitamo dičnemu pripovedovalcu našemu na tem lepem vspehu. — Letos priobči gospod Kersnik v našem listu *kriminalno povest* »Testamente«. Nánjo opozárjamo danes svoje bralce ter omenjamo samo to, da, kar se tiče zanimivosti in mikavnosti, mogel se bode »Testamente« vzporéjati z izbornimi Jurčič-Kersnikovimi »Rokovnjači«.

»**Gospod Mirodolski**«. Klasična ta povest Stritarjeva, katero je lani gospod D. Ivan Trinko v laškem Viđmu preložil na italijanski jezik ter jo objavil v videmskem časopisu »Il cittadino italiano«, izide letos tudi v srbskem prevodu. Preložil jo je s pisateljevim dovoljenjem na srbski jezik g. Veljko M. Lukić v Karlovcih.

»**Rogača**« I. številka II. l. nam je došla v teku meseca decembra na ogled ter nas iznenadila s svojo ukusno obliko in izbornim zabavnim gradivom. Z veseljem izjavljamo, da je »Rogača« list, katerega moremo najtopleje priporočati cenjenim čitateljem; zlasti mnogobrojne izvirne ilustracije, s katerimi soli dovtype, zaslužijo vse pozornosti; skratka